

WANDEL- EN FIETSRROUTE

Poëzie in de Tuin 2023

ZERKEGEM - DORPVAN DE POËZIE
VAN 23 JUNI TOT 20 AUGUSTUS 2023

Poëzie in de Tuin 2023 kwam tot stand dankzij de belangeloze inzet van:

AB Angela-ArtBruges	Mahili
DIGO	Melanie Ameele
Els Maekelberg	MiRa
eMMen	Norbert D'hiet
Gazelle	Ria Scharlaeken
Hervé Tavernier	Roland De Smet
Isabelle Cauwels	S
jc	Shanna Kimpe
Kris D'hondt	Tine Roose
Lieselot Jonckheere	Viviane Huygebaert
Lily May Parker	Willem Billiet
Luc Baeye	

Afbeelding kaft:	Karl Vandermeersch
Vormgeving:	Dienst Communicatie Jabbeke – Dienst Cultuur Jabbeke Stefaan Desmedt – Milan De Coninck
V.U.:	Gemeente Jabbeke i.s.m. Cultuurraad Jabbeke
Publicatiedatum:	juni 2023

© Auteurs- en andere rechten

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, gereproduceerd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, in enige vorm of op enige wijze ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever, de curator, de individuele schrijver. Hetzelfde geldt voor de fotografische rechten van de bordjes op de route.

VOORWOORD

'Poëzie in de Tuin': een jaarlijks terugkerende traditie.

Dit jaar werden de plaatselijke dichters uitgenodigd om een vrije poëtische creatie in te dienen.

Mooie poëzie over diverse thema's is het resultaat.

Kortom: het wordt een boeiende poëziebeleving langs de tuinen van het mooie, landelijke Zerkegem.

Een aanrader...

Dank aan de dichters en al diegenen die meewerkten om deze editie van 'Poëzie in de Tuin' mogelijk te maken.

Geniet ervan!

Karl Vandermeersch

voorzitter Cultuurraad Jabbeke

Morfogenese

Ze hoorde ze fluisteren
En ieders vormen beroeren
De circulaire wassen in de lucht
Morfogenetische velden
Als tastbare smaken dewelke lippen kleuren
Etherisch gejojodeerde snoepjes
Met een nog niet eerder uitgesproken alfabet
Het leek een kosmische taal
Ver voorbij alle grenzen heen
Het verleden en het heden samen
In een opiumachtige balseming
Een revitaliserend en masserend masker
Een film -een waas van unieke bezinning-
Donzige pluimen die aura's in vrede streelden
Een nieuwe wind -als verkwikkende herinnering-
Muzikale frequenties -musicerende op ieders huid-
Amicale boodschappen voor -een nieuwe levenstaal-

© *AB Angela-ArtBruges*

Blosvreugde

We zien onze vreugde

Maar al te vaak

Schuilen

Aan de horizon

Het is een uitgelezen plek

Om te mijmeren

Maar de vreugde in jouw schoot

Op de blos

Van jouw wangen

Is zoveel mooier

© *AB Angela-ArtBruges*

Ze had een poes gebaard -een wonderbaarlijke creatie-
Een *kadootje van het universum
Zomaar, zonder aankondiging op haar wegen gekomen
Een poes hunkerende naar een menselijke
En poezelige -tweedelige tederheid-
Een synergetische samensmelting van jacht en huid
Mens en dier in een knuffelende vacht
Van een nestelende warmte in het kopjes aaien
En een verzekerde geborgenheid

Maar ze heeft die poes ook moeten leren
Dat het niet is -wanneer je er soms niet lijfelijk kan zijn-
Dat je daarom niet aan elkaar denken zou
En het resultaat werd een fenomenale verwezenlijking
-een dierbare uitwisseling-
* $E = mc^2$
De voltooiing van een universele liefde
-een spinnende poes in het juiste kwadraat-

© AB Angela-ArtBruges

* kadootje: de informele vorm van cadeautje

* $E = mc^2$: wereldbepaalde Einstein theorie

Badend in de Ether

In een hemelsblauwe bedwelming, onder
Ragfijne zonnestralen -gloeïend op mijn naakt-
Druk ik de rots in de branding

Versteende koesteringen
-als een lelieachtig parfum-
Geolied tegen de romp van de zee

En schuimend golvend
Splitste de zee in een schicht omhoog

Stuwend
In de parel van mijn navel

En toen
Waren we plots met twee
En elke eenzaamheid verdween

© *AB Angela-ArtBruges*

Er woont een giraf in Koeweit,
die hoogtevreesstrauma's bestrijdt;
hij durft niet te kijken,
kan niemand ontwijken
en botst overal waar hij schrijdt.
Eerst heeft hij obstakels beneden
halsstarrig (twee meter !) bestreden,
maar na wijdvertakt
neerbuigend contact
toch 't pad der aanvaarding betreden.

© *DIGO*

Een fout heb ik nooit neergepend,
mijn focus is honderd percent.
Verstrooidheidsuitglijders
of spellingsschuinrijders
zijn mij abosluit onkebend.

© *DIGO*

Een fel antichrist is laatstleden
naar clerusfobie afgeleden
en heeft manifest
uit papenprotest
het kruis uit zijn broek weggesneden

© *DIGO*

Loop

Nietsvermoedende pendelaars frequenteren dagelijks station en perron
Schallende luidsprekers, piepende remmen, voorbij zoevende treinen
Een verveelde stem kondigt een spoorwissel aan
De menigte begeeft zich van perron naar station
Knikkende hoofden, buigende knieën, één vloeiende, menselijke golf
Nietsvermoedend, van station naar perron
Geschal, gepiep, gezoef... eeuwig wachtend op die verveelde stem
Van perron naar station; van station naar perron
Opnieuw en opnieuw en opnieuw,
die 'wave' van buigende hoofden en knikkende knieën
Gevangen in een 'loop', een meedogenloze, vicieuze cirkel
Herbeleving van droom na droom
Droom wordt nachtmerrie
Nachtmerrie is realiteit
Bestaat ze nog, de kip met het gouden ei?
Onbeantwoorde vraag, eindbestemming onbekend,
onvervuld verlangen, uiteengespat als een zeepbel

© *Els Maekelberg*

Hoogveld

De zon morst gouden licht op het rechte pad,
poeltjes instant geluk die heel mijn wezen laten slinken
tot de dimensie van mijn negen jaar.
Ik werp leeftijd af als een vlinder zijn cocon,
de ziel krijgt vleugels.

-Driftig trappen op pedaaltjes van de Communiefiets,
de huid gespannen over zwoegende knietjes.
Een ongerepte geest speurt naar de juiste weg
in wat voor mij een bos lijkt: een handvol bomen,
wat dreven langs een open plek waar ik een kasteeltje weet
met satelliehuisjes, mijn bestemming -

Alles intact, toen een doel,
nu stille getuigen, historisch onderbouwd,
op een "Route with views".
De pijl leidt naar links
het kind houdt halt bij het hek, blijft haken

De vrouw peddelt weg
door poeltjes instant geluk.

© eMMen

Moonstruck

Schemer grauwt de dag onklaar
maar de maan loopt langzaam vol
vastbesloten de nacht te verzilveren.
Luna houdt de nachtmerrie op stal
die briest en stampt in rammelende kluisters.
De wolf huilt hoog en driest maar
schuilt, houdt aan diepe schaduw vast
waar haar kogel hem niet treffen kan.
Spoken lost zij op in vloeibaar licht.
Mannen krijgen toverdrank te drinken
die het beest in hen bedwingt,
sust tot droomloos slapen.
Vrouwen dansen als godinnen
in sluiers van sprankelend sterrenstof
uitzinnig wervelend

tot Apollo overneemt en de dag
zo klaar maakt als een klontje.

© eMMen

Onuitgesproken

Verdriet strak verpakt
in dappere glimlachjes
het hart verzegeld.
Het stille schreeuwen
dat jij diep in mij vermoedt
mag niemand horen.

Koester mijn zwijgen
woorden lijken nu wapens
stilte is mijn schild.
Omhels die stilte
omzwachtel mij met begrip
aanvaard mijn onmacht.

Waar jouw geest mij raakt
herwint mijn ziel haar veerkracht.
Liefde overwint.

© eMMen

Enigma (Pasgeboren)

Ik weet je nog niet, maar ik raad je.
Ik ken je nog niet, maar ik leer je.
Ik kan je nog niet, maar ik tracht je.
Ik spreek je nog niet, maar ik lees je
lieve snoetje, blik voor blik.
Ik hoef niets van jou, maar ik mag je
knuffelen op mijn schoot.

Je vraagt niets aan me, maar ik mag me
verwarmen aan je lachje
en voorzichtig, stapje voor stapje,
van je houden, dagje na dagje.

© eMMen

niet te vatten

hoe kan ik ooit je schoonheid vatten
 in stotterende woorden
hoe kan ik ooit je pracht bezingen
 in schamele muziekakkoorden
ik kan slechts trachten en proberen
je grootse pracht te suggereren
maar ik beseft: 't zal stunt'lig blijven
geen kunst kan jou voluit beschrijven
die klus valt simpel niet te klaren
natuur is niet te evenaren

© *Gazelle*

lente

ze vormden een triootje
maar dat was maar voor even
nu gaan ze als een duootje
verder door 't leven
de meikevers huizen
achter in onze tuin
ze wroeten en woelen
in de aarde zo bruin
wat ze er allemaal zoeken
dat ben ik niet wijs
mientjes en piertjes
't is hun speelparadijs
hun schildjes die glimmen
in 't licht van de zon
pootjes graven en grijpen
in een kruipmarathon
nummer drie was de grond beu
sloeg zijn vleugeltjes uit
en maakte daarbij
een sterk brommend geluid
hij verdween uit het zicht
zocht de horizon op
zo dartel en vrolijk
in zijn sas op en top

© *Gazelle*

zomer

tractor ploegt het stoppelveld
klieft de grond met grof geweld
zand stuift op en wervelt wild
en doet dienst als wolkenschild
meeuwen zwermen in de voren
laten zich door niets verstoren
huppen hectisch, krijsen luid
om de onverwachte buit
wat een grandioos avondmaal
natuur trakteert gul en royaal
pikken doen ze à la carte
al gaat het soms, hard tegen hard
de aarde laat rustig begaan
blijft onverstoord, onaangedaan
ze opent zich en geeft gratis
ze zingt haar cyclisch levenslied

© *Gazelle*

herfst

herfst zingt vandaag een treurig lied
ramen tranen, immens verdriet
de kruinen wiegen treurig mee
ontroostbaar lijkt, om zoveel wee

het blijft maar miezeren, plenzen, gieten
ook vogels kunnen niet genieten
ze schuilen stil, schudden hun veren
en wachten tot het tij gaat keren

geduld wordt op de proef gesteld
de klaagzang raakt niet uitverteld
de dag lang sleept die elegie
in sombere monotonie

pas als de zon zacht ondergaat
mindert de regen mondjesmaat
de meesjes gaan weer vrolijk fluiten
nu is het zalig toeven buiten

© *Gazelle*

winter

het heeft vannacht aardig gevoren
't zorgt voor een prachtig ochtendgloren
de lucht geveegd oranje-blauw
verdrijft de tinten grijs en grauw
alles lijkt verkleumd, gesteven
wat een innig-zacht stilleven
grassprietjes en twijgjes onder een laagje glazuur
fris gepoedersuikerd, puur natuur
de leien en pannen van de daken
ontwaken onder een kreukvrij laken
de zon zoent de wolken warm, weg is de magie
het tule winterkleedje wordt druppeldraperie

© *Gazelle*

Poëzie in de tuin! Vlaanderen is zo goed ondanks de geteisterde Corona onlangs.

Tekst gemaakt met 65 titelsongs van Will Tura!

Lieve Moeder ,Hier ben ik dan D'J'.

Het kan niet zijn, geen Gelukkige Verjaardagsfeestjes!

Maar wel in mijn Huisje in Mon Jabbeke of in mijn Caravan, ben ik Superman!

Nu sta ik daar ,Bid voor mij, want 't Leven is als Toneel! Wat je diep treft vergeet je nooit.

Het zijn Verboden Dromen. Boven de wolken, geen Amerika, Jamaica, Bella Afrika

of Tokyo by Night, Wel een Air-hostess met Paardestaart met telefoon nummer 797204 om mij in de Verte te bereiken!

Ze is De Mooiste na Helena, Katarina, Katia, Linda en Lady Elisa...

Mo Vent toh....Ik Vergeet Barbara m'n Zonneschijn. Nog 20 minuten Geduld Arme

Joe. Ik heb Heimwee naar Huis, naar Vlaanderen m'n Land, M'n Verre Veurne, De Leie, De Zee, De Maartse Buien, Aprilse Grillen, de Hemelsblauwe lucht en De Noorderwind! Geloof me El Bandido ik ben een Leeuw! Het Leven is weer dichtbij. Hij Komt Terug! Ik mis je zo mijn Winterroosje, M'n Eerste Schooldag, De tijd van de Charleston, De Koolmijn, Elvis, De mannen van de Nacht alsook de Zomer van Tien om te Zien! Als de Muren konden praten Dat is Alles. Lang is de Dag.

Arriverderci Maria, Bye Bye, Ciao, Adieu,

Vaarwel! Maar wees niet Hopeloos!

Hoop doet Leven! Mooi, 't leven is mooi!

We zijn Vrienden voor 't leven. Wees Verstandig! Nu moet ik verder Alleen gaan. Hallelujah aan Iedereen!

© *Hervé Tavernier*

Aan moeders graf
uit grijze winterlucht
druppelt wat regen
en achter rijen zerken
het moordenaarsbos
het mysterie nooit opgelost
hoe de pastoor en zijn meid
daar naast de kerk
het leven lieten
in dit ontroostbaar dorp
begraven in zwarte grond.

© *Isabelle Cauwels*

Ik kom terug

een lepel water
een ruisende gedaantewisseling
openbaart zich zwijgzaam
hier ademt je ziel
een overweldigende zachte gloed
beroert mijn vel tot samen zijn
een klappend opzweepende hitte
voelbaar aanwezig sta je bij
mee genieten
je bent hier
jij bent hier
een ontnuchterende emmer
op een overdaad van deugd
we moeten gaan
maar ik kom terug

© jc

Voor hen

Een muis knaagt aan een noot
De uil zit op de rand van de goot
En slaapt
Miel en Nand spelen in het zand met een
worm De merel kijkt
En wacht
En wacht

Het wordt donker
Miel en Nand gaan slapen

De uil doet wat hij niet kan laten
En de merel?
... blijft op zijn honger

© *Kris D'hondt*

buiten met je woede
maar het is kracht
oersterke boomwortels
wees er trots op
fluistert het bladerdek van de eik

maar het mag niet
het is zo sterk, te sterk
het breekt teveel open

kom maar binnen
ik speel toneel
'k zal niet meer boos zijn
toch maak ik wortels, zo sterk
ondergronds zoeken ze de jouwe
verlangend naar verbinding

© *Lieselot Jonckheere*

Om de dood niet te vervelen

Mijn ziel is kamikaze
heeft vleugels want geen mens
plukt geen dagen of wilde rozen
enkel scherven zelf gekend

de pillen spelen parten
droomsoldaten blijven gestild
bloed krocht door nerf en naden
alles dood, had ik niet gewild

klatergoud in zwarte meren
nacht spiegelt mijn winterstorm
wou wel blijven maar kon niet keren
ik was dood, niet andersom

© *Lily May Parker*

La mer malheureuse

Icarus wou met zijn eigen vleugels hoger vliegen dan de zon hem toestond.

Ik hou adem langer in dan zou mogen.

Duik onder, diep!

Kom nooit meer boven.

Laat me dompelen in zilte zalving van lang weggespoelde schatten.

Haar schatten nu, maar hun blijvende herinneringen.

Ik vergeet dat ik ooit lichaam droeg maar baar mee,
als verloren ziel.

Van woeste golf tot spiegelwater.

Ik vergeet en verga

La mer est malheureuse

© *Lily May Parker*

Hallo

Je kent me.

Ik leef in jou, spreek wanneer ieder zwijgt.
De stille stem die gezelschap schenkt wanneer niemand luistert.
Iemand om tegen je te praten, ongehoord.

Neen, je bent niet gebroken.
Je bent gespleten.
Niet krankzinnig maar dolgedraaid.
Deze wereld buigt je, tot je barst.

Ik adem niet. Jij ademt ons.
Jouw lichaam, mijn gedachtes.
Mijn stem spreekt enkel verleden,
want morgen is ongekend.

Ik ben het tikken van je hart.
Wanneer je tijd beseft
resterend & verloren.

Neen.

Je kunt nimmer ontwaken
leven is geen droom.
Je bent alleen
niet helemaal.

Hallo
Je kent me.

De zon gaat onder
Ze parelt dauwdruppeltjes
Voor een volle maan

Slijmspoor op de weg
Naaktslakken nemen hun tijd
De snelweg zit vast

Een zaklantaarnlamp
Zoekt zijn weg om middernacht
Uilen knipogen

© *Luc Baeye*

Vlinders fladderen
Ze trekken van bloem naar bloem
Vakantieliefjes

Vallen en opstaan
Struikelen over een steen
We zullen doorgaan

Stilte in de kerk
Gevangen in een cocon
Het licht breekt binnen

© *Luc Baeye*

De nachtegaal fluit
De mooiste melodietjes
Zonder een applaus

Een boek vol teksten
Waargebeurde verhalen
Tussen twee kaften

Een schaduw volgt me
Hij wordt groter en groter
Ik doe het licht uit

© *Luc Baeye*

HOPEN

Hopen

Op licht

Dat mag komen

Dat op groen slaat

Verzoening

WACHTEN

Wachten tot inkeer

Dit groot verlangen

Naar een vredevolle toekomst

Geduld

SAMEN

Samen

Mogen meeleven

En ondersteuning bieden

Dit is echte liefde

Samenhorigheid

© *Mahili*

stilaan komt het
de nevel
een fijn deken
boven de velden en wegen

de nevel stijgt
de wolken dalen
geen horizon meer
alleen een dichte muur
de muur komt
dichter en dichter
tot de vertrouwde herkenningspunten
zijn verbogen

verbogen achter
de dichte mist
die zoals een muur
een deken
alles aan het zicht onttrekt
en alles verbergt

© *Melanie Ameele*

Zwaan in 't Visparadijs

Daar gaat ze

gracieuſ over
het ſtille wateroppervlak

Stralend in de zon

de witte zwaan
van het Visparadijs

© *Melanie Ameele*

Zandkastelen

't Zilte zand
neemt mijn voetdruk mee
in getijden van eb en vloed.
Weggeveegd,
alsof onbestaand.
Het zilte zand
vernietigt mijn dromen,
zandkastelen en ook luchtkastelen
met een ragfijn draadje verbonden
aan het zuivere zand.
Maar nu verbroken,
voor altijd.

© *MiRa*

Zonnestralen

Tussen de wakkere zonnestralen
en de duistere nacht
ligt weemoed en geluk,
verdriet en liefde.

Het gekronkel van armen en benen,
het stilzwijgend zitten.

Aphrodite, Apollo en Neptunus
spelen hun godenzang
in het diepste diepe.

Mijn geest is verward
van gedachten in de tijd
en 'k laat me stil in slaap aaien
door de laatste manestralen.

© MiRa

Dromen

Een gesloten boek
bewaart gedachten,
vurige dromen,
passionele nachten.
Frêle ideeën
verweven in sprookjesachtige
draken en feeën in het bos
bevatten een schrale geest van
weten en kunnen
tekortschieten en genieten.
Genieten.
Maar alles verscholen
in het gesloten boek.

© MiRa

Feniks

Brandende vuurzee.

Feniks herrijst.

Engelen trekken zwaarden,

hoog boven de wolken

de dampkring doorboord.

Druppels worden zeeën.

Neptunus neemt zijn drietand.

Alles herrezen,

bossen, zeeën, weiden.

Scala van gezangen.

Een nieuwe wereld geboren.

© *MiRa*

Tabula Rasa

Meegezogen in een modderstroom
van letters,
verzandend in woorden
tot poëzie, een roman.
Uitgroeïend tot een kantwerk
van schoonheid.
Wegspoelende modder.
Rest me alleen de stroom,
een metamorfose in een grote diepte
van het wakkere water.

© *MiRa*

Dromen

Tranen druppen,
vervloeien in inkt,
trillen in oeverloos verdriet.
Weggepinkt nu.
Gevoelens van onmacht
slingeren in de mist,
trillen in een onbestemdheid.
'k Stop ze in een gesloten kist.
'k Wil alleen het blijde onthouden:
de kleuren van de regenboog,
niet het zwarte en grijze.
'k Ben geen dramatoloog.
'k Verdring mijn tranen,
mijn droeve gedachtestroom.
'k Wenk de blijde kleuren en geuren.
'k Leef weer mijn gelukkige droom.

© MiRa

Weidse vlakte

De stilte van het water
deint uit naar een golf,
soms bonkend in de storm,
soms troostend,
nooit verontrustend.
Zoals een vulkaan,
Uitbarstend.
Angstige ongerustheid,
de wonderen van de natuur
aaneengeregen.
Op mijn eigen hoge berg
turend naar de wolken
en de weidse vlakte.

© MiRa

Winter

Ontbladerde takken,
kaal in de kilte.
Witte bomen
vormen een erehaag
voor koning winter
op een geel, ros-rood tapijt.
Een konijn sprint weg.
De lucht zurig grijs,
snakkend naar de prille haartooi
van de komende lente.
Nu zit ik in mijn winterslaap.

© *MiRa*

Een straat met huizen.
Dorpsgevoel aangewakkerd.
Nu stenen blokken.

© *MiRa*

Vraagteken

Wat ben je nu?

Een windje op het water?

Een tinteling in het heelaal?

Een pluimpje in de wolken?

Een golfje in de ether?

Een chip in de Cloud?

Of ben je nu ergens op een heel verre planeet
of in het beloofde paradijs?

Keep in touch.

© *Norbert D'hiet*

Irish Eyes Are Crying

Vader zwarte kolensjouwer
in donkere Irish pub.
Guinness, Guinness, Guinness.
Verzuipend verdriet.

Tussen groen beregend gras
rotsen lers, schots en scheef,
de gure westenwind,
het kaduke huis.

Bij het vale licht
Patrick en Siobhan,
aanzelend een kus.
Dan wilde hartstocht, passie.

Zij, morgen naar Brussel
een job bij de EU.
Wordt het een fairy tale?
Of van kwaad naar erger?

Irish eyes are crying.

© *Norbert D'hiet*

P.S: Siobhan: uitgesproken Sjievoon.

Die goede oude tijd.

Hoe mooi toch die oude tijd.
Moeder aan de haard,
de ene bevalling na de andere.
Zodra het kind geboren
weer aan het werk op de akker.

Hoe mooi toch die oude tijd.
Een moeilijke geboorte,
kind voorrang op de moeder.
Vader maar op zoek naar
andere vrouw.

Hoe mooi toch die oude tijd
Geef mij maar de tijd van nu.

© *Ria Scharlaeken*

DE TIJD VERANDERT

De tijd van toen,
gaven we van katoen,
we speelden op straat,
bij iedereen werd er nog gepraat.
Nu zitten we zij aan zij ,
enkel met de iPad of iPhone erbij,
er wordt niet meer gepraat,
is dat nu waar 't leven voor staat?

© *Roland De Smet*

Dans, dans met de wind
Een pirouette hier een draai daar
Een hand hier of een stap daar
De vrede in iedere beweging
De rust in iedere stap
De vrolijkheid in iedere zwaai
Dat is hoe ik het leven wil
Als een dans op het natte gras

© S

Ik hou van morsen met woorden
Hou van het spillen met letters en draaien met zinnen
Het vertellen van hele onbegonnen verhalen en het zingen van liefde
Ik hou van dansen
Het draaien en zwaaien met de kalmte van de wind
Meedansend op het ritme van de natuur
Ik hou van muziek
Niet enkel het afsluitbare van onze realiteit maar ook het zacht kabbelend
water
Het rustige slaan tegen rotsen of het geritseld van een laatst hangend blad
Het zijn de kleine dingen klein maar zo groot
Het doet je dromen in alle vormen van fantasie, maakt verhalen waar en
doet je de schoonheid drinken

© S

Een beeld van de realiteit

Als ik de knop van de tv aanklik zie ik beelden van oorlog.
Één klik op de zender en ik zie konijnen maar wat dan nog?

Ik weet hoe het echt zit, we liegen onszelf voor.
Vertellen onszelf verhalen hele dagen door

We kijken naar de levens van anderen op tik tok
Of openen insta gewoon niet kijkend naar die lopende klok

Maar eenmaal je kijkt naar de sites gevuld met wereldnieuws
Dan maken velen zich geen druk meer om die stomme views

En vaak wil ik het al snel weg klikken
Maar mijn adem verdwijnt in mijn keel, en mijn hart gaat sneller tikken

Een beeld van de realiteit
Jammer genoeg is dat bijna nooit gevuld met enkel schoonheid.

En ook al wou je het veranderen
Zoals de tij keren of helpen met anderen

Dat gaat niet, of wel?
Nee, dat lukt niet, dit is namelijk I groot spel.

© S

Dat echte liefde alles overwint

Hoe kwaad je ook mag zijn
Al doet er je iets enorm veel pijn
Als de tranen blijven stromen
Je even niet meer weet hoe je moet dromen
Wanneer je bang bent om ruzie te maken
Uit schrik om iemand kwijt te raken
Als de twijfel je om het hart slaat
Blijf dan geloven dat alles ooit weer goed gaat
Hoe hard het ook mag waaien
Er is één iets die alles kan omdraaien
Ik heb naar mijn eigen verleden gekeken
En voor mij is er één iets duidelijk gebleken
Iets wat echt waar is en ik oprecht heel erg mooi vindt
Is dat echte liefde altijd alles overwint

© *Shanna Kimpe*

Donkere dagen

Wanneer je zit te huilen

Midden in de nacht

Op een plek waar je al maanden verlangt om te zijn

Wanneer je zit te huilen

Helemaal alleen

Omringd door vreemden

Die niet weten wat jou zo verteert

Wanneer je zit te huilen

Zonder troostende schouder

Zonder steun en toeverlaat

Dat je hart en lijf er pijn van doen

Wat moet je dan...

De gitzwarte nacht beloert je

Je gedachten malen in je hoofd

Wanneer je zit te huilen en geen uitweg meer ziet

En hoopt dat bij het opkomen van de zon, de wereld er anders uitziet

© *Tine Roose*

4 januari.

Daar zijn ze dan
na meer dan vijfenveertig jaar.

Eerder opgeslorpt door het leven
geremd door geluk van gezin en werk
later op de achtergrond door gemaakte keuzes
overspoeld door zorgen
overschaduwd door ander verdriet
maar nu zijn ze daar dan toch.

Na begrip en aanvaarden, herkennen en
erkennen van houding en antwoorden.
De tranen voor mijn overleden moeder
warm en zacht, bevrijdend en verrijkend
ze vloeien als jeugdherinneringen en gekregen kansen.

© *Viviane Huygebaert*

Empathie²

Het is nog niet voorbij
dat hartzeer door verkochte muren.
Men paait, het slijt. Het schrijnt!
Al die maanden, al die uren.
Schaduwen voor het raam in schemerduister
daar waar hij wil zijn.
Sluipen langs de afvalbak bij avondduister
gluren naar bekende planken
voelen aan gebroken hout
geuren en herinneringen.

Hij fietst door de bekende straat,
groet stil de oude huizen, noemt hen bij naam en treurt.

Hij fietst naar zijn nieuw adres,
modern wit en warm geïsoleerd,
groet stil zijn leegte.
De leegte vult zich traag.

© *Viviane Huygebaert*

Vervaldatum

Vijfenzeventig jaar,
klinkt het overtuigd en klaar.
Vanaf dan, verval!
Kwalen, veel en exponentieel.
Ogen en oren, randen en tanden.
Geuren en smaken, geen.
Maag en darmen spelen, op.
Armen en benen, kraken.
Rillen en beven, kwijlen.

Een rolstoel in een kamer zonder tuin.
Niets voor jou toch, tussen vier witte muren,
met bomen naast je bed en planten voor het raam,
boeken op de grond, pen en papier in het rond.
Wat niet mag. Niets mag!

Ik verbouwereerd maar zij vertrekt alweer.
Dag oma, klinkt het blij
ze waait een zoen en stapt,
met lange lenige benen, naar haar leven
van zeventien tot vijfenzeventig jaar.

© *Viviane Huygebaert*

PAARD

Stille regendruppels werpen zich op 't paard
Roodverkleurd likken die uit de gapende wonde
Een bloederig spoor tot in 't gras
De gescheurde voorhand deed 't paard verstijven in de morgen

Klamme manen kleven
De fiere staart is verdwenen
Alleen een triestig stel haren
Tussen d'achterbenen

d' Ogen van 't paard verdraaien
't Is een mens verschrikt genaderd
Moeilijk hinkt het mee en twijfelt
Een veulen achterlatend

De regen druilt verder in bladerige beuken
Groene reuzen die stil omkaderen
Die plek nu zo verlaten met alleen die vlek bloedrood
Misschien gaat dat besmeurde gras wel dood

© *Willem Billiet*

**Route 1: Sarkoheem, Begraafplaats, Vedastusstraat, Lanestraat,
Krakeelstraat, Voetbalterrein, Vedastusstraat, Kerkwegel,
Jabbekestraat, Sarkoheem**

Begraafplaats

4 januari. (*Viviane Huygebaert*)

Aan moeders graf (*Isabelle Cauwels*)

De Linde-Les Tzars

Irish Eyes Are Crying (*Norbert D'hiet*)

Vedastusstraat

41 Ik kom terug (*jc*)

33 Voor hen (*Kris D'hondt*)

Apotheek (31D) buiten met je woede (*Lieselot Jonckheere*)

Lanestraat

1C Hallo Je kent me. (*Lily May Parker*)

1B HOPEN-WACHTEN-SAMEN (*Mahili*)

4 Stilaan komt het (*Melanie Ameele*)

2C Een fout heb ik nooit neergepend (*DIGO*)

2B Loop (*Els Maekelberg*)

Krakeelstraat

2 - Hoeve De Hagepoorter

Niet te vatten (*Gazelle*)

Badend in de Ether (*AB Angela-ArtBruges*)

Onuitgesproken (*eMMen*)

Dromen (*MiRa*)

7 Dat echte liefde alles overwint (*Shanna Kimpe*)

5 Vlinders fladderen (*Luc Baeye*)

Voetbalterrein

Lieve moeder, hier ben ik dan... (*Hervé Tavernier*)

Paard (*Willem Billiet*)

De tijd verandert (*Roland De Smet*)

Vedastusstraat

Kerkwegel

Donkere dagen (*Tine Roose*)

Kerkwegel

Jabbekestraat

6 Dans, dans met de wind (*S*)

Sarkoheemstraat

15 Die goede oude tijd (*Ria Scharlaeken*)

**Route 2: Sarkoheem, Pastorietaan, Willemijnenweg, Pastorietaan,
Willemijnenweg, Jabbekestraat, Zilverstraat, Maskobos,
Langedreef, Zilverstraat, Geboortedreef, Snellegemstraat,
Sarkoheem**

Pastorietaan

Blosvreugde (*AB Angela-ArtBruges*)

Willemijnenweg

37 Zandkastelen (*MiRa*)

32 Een beeld van de realiteit (*S*)

30 Een fel antichrist is laatsleden (*DIGO*)

Pastorietaan

Moonstruck (*eMMen*)

Willemijnenweg

Jabbekestraat

18 Zonnestrallen (*MiRa*)

7 Morfogenese (*AB Angela-ArtBruges*)

Zilverstraat/Speelplekke

Weidse vlakte (*MiRa*)

Maskobos

Dromen (*MiRa*)

Vervaldatum (*Viviane Huygebaert*)

Om de dood niet te vervelen (*Lily May Parker*)

Winter (*MiRa*)

Hoogveld (*eMMen*)

Langedreef

Zilverstraat

Geboortedreef

Lente – Zomer – Herfst – Winter (*Gazelle*)

Snellegemstraat

34 Enigma (*eMMen*)

**Route 3: Sarkoheemstraat, Wandelpad wijk, Krokusstraat,
Mosselstraat, Steedje, Paradijsweg, Mosselstraat,
Sarkoheemstraat**

Sarkoheemstraat

27 De zon gaat onder (*Luc Baeye*)

Wandelpad wijk

Een straat met huizen (*MiRa*)

Slijmspoor op de weg (*Luc Baeye*)

Een zaklantaarnlamp (*Luc Baeye*)

Vallen en opstaan (*Luc Baeye*)

Stilte in de kerk (*Luc Baeye*)

De nachtegaal fluit (*Luc Baeye*)

Een boek vol teksten (*Luc Baeye*)

Een schaduw volgt me (*Luc Baeye*)

Krokusstraat

Mosselstraat

Steedje

4 Er woont een giraf in Koeweit (*DIGO*)

8 Ze had een poes gebaard (*AB Angela-ArtBruges*)

Paradijsweg

59 Kenny's Paradijs

Zwaan in 't visparadijs (*Melanie Ameele*)

Tabula Rasa (*MiRa*)

Vraagteken (*Norbert D'hiet*)

La mer malheureuse (*Lily May Parker*)

23 Feniks (*MiRa*)

9 Ik hou van morsen met woorden (S)

2 Empathie (*Viviane Huygebaert*)

Mosselstraat

Sarkoheemstraat

EXTRA INFORMATIE OVER DE WANDELROUTE

Er zijn drie wandel- of fietslussen.

Elke lus begint en eindigt aan CC Sarkoheem.

De eerste lus (in het rood aangeduid op de kaart) bedraagt ongeveer twee kilometer, de tweede lus (in het geel aangeduid) ongeveer drie kilometer en de derde lus (in het blauw aangeduid) ook ongeveer drie kilometer.

Het is ook mogelijk om de lussen met elkaar te combineren.

De route is bijna volledig toegankelijk voor wandelaars, fietsers, personen met verminderde mobiliteit en buggy's. Het onderdeel in het Maskobos kan worden vermeden door de Zilverstraat te blijven volgen.

Poëzie.
in de Tuin

<https://www.poezieindetuin.be>

